GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Nadal crític.

Opinió | 06/12/2010 | 12:48

Mirem cap amunt, no al cel diví sinó als nostres polítics.

Emprenem el mes de desembre, el mes espera't per tots els infants i el mes més neguitós pels adults.Tot i ser un mes ple de dinars i sopars familiars, retrobaments amb els nostres estimats, aquest any l'amargor de la crisi ens envaeix a tots pel nostre cos.Les llums és comencen a encendre, i fem una mirada endarrere de la valoració de l'any.Milers de persones a l'atur, alguns sense trobar una sortida prolífera a la seva situació.Però encara ens enlluerna una esperança i una pinzellada de confiança perquè això es resolgui. Mirem cap amunt, no al cel diví sinó als nostres polítics.

Que passarà quan els dies festius s'apropin i els nens deplorin que la sensació no és la mateixa ja que hi ha un núvol de crispó?M'agradaria aixecar-me, pensar que tot això és un somni, però no, no estem a “matrix”, sinó a la vertadera realitat, tot i que a vegades és massa cruel. Molts som afortunats, ja que tindrem un plat a taula i podrem gaudir d'uns dies d'harmonia i de germanor, però i els altres?Hauran de baixar el cap, i entre una llàgrima fer el cor fort i pensar que temps millors esdevindran.Crec que estem tots abatuts ja d'aquesta situació. Per aquest motiu en comptes de ser l'últim mes de l'any hauria de ser l'últim més de la crisi econòmica. Començar l'any poden gaudir de tot el lluitat en els nostres anys de vida.

Una reflexió que hauria de fer la societat en conjunt, perquè ens trobem en un cercle social patològic en tots els sentits, sense un patró de motivació rellevant per construir un món millor per les generacions futures.Segons Abraham Maslow, totes les necessitats de l'ésser humà estan jerarquitzades de tal manera que es van cobrint des de l’orientació de la supervivència fins als desenvolupament de l’autorrealització. A mesura que un va satisfent les necessitats de un nivell inferior, com es mostra a la piràmide, un com a persona aspira a satisfer les necessitats de nivell superior per l’autorrealització com ésser humà. Les necessitats segons l’ordre de rellevància son: les fisiològiques (supervivència), les de seguretat, les socials o de pertenyança, les d’estima i finalment les d’autorrealització.

Per tant podríem plantejar-nos la qüestió de que una gran part dels components de la societat actual es troba en el primer nivell inferior de l’escala de Maslow.Es un més dolç i alegre, o un més crític per canviar les nostres aspiracions? Fem una pausa col.lectivament, i examinem punt per punt la solució, ja que de res serveix quedar-se quiets esperant que les coses canviïn per que sí.

Com diria Albert Einstein:”La vida es molt perillosa, no per les persones que fan el mal, sino per les que s’asseuen a veure el que passa.”“Les masses humanes més perilloses son aquelles en les quals per les seves venes han sigut injectades pel verí de la por….de la por del canvi.”

“En un món superior pot ser d’alguna altre manera, però aquí abaix, viure es canviar i ser perfecte es haver canvia’t moltes vegades"

John H. Newman

Com a última reflexió d’esperança a tothom intentaré deleitar-vos amb una frase que a nivell

personal hem dona forces per continuar endavant que és de Tagore: “Si plores perquè, el sol s’ha amagat, les llàgrimes et privaran de veure les estrelles”.

Autor: SARA_T
SARA_T

https://gironanoticies.com/noticia/17403-nadal-critic.htm